

Oláh András

monori rekviem

vékonyka gyerek volt a kapuügyeletes
munkára alkalmatlan – besorozták mégis
hogy agyonnyútt gyakorlóruhában
naphosszat a sorompót emelgesse
de neki se ki se be – barbár idők –
munkászászlóaljba kényszerültél
vasúti síneket és talpfákat cseréltetek
fásult beletörődéssel míg az álmatlan
hajnal a vaságyak sodronyába
nem gyúrte az ablakrácsokat
csak egy részeg suhanc pillangókése
érte el az ingerküszöböd
ám ez a csenevész kölyök közbelépett
s a harcot nem engedte lejátszani
a gyilkos pillanat lám adott egy esélyt
hogy a holtak szemével még visszanézz
– ami tegnap volt már mind sötét
a levegő elfogyott mégis útnak eredsz
a vigasztalan őszi esőben hogy a szétszórt
emlékeket végre összeszedd

korrupt idő

kávét rendel a sarki presszóban
az ablaknál szeretne ülni de nincs szabad
hely – zavarja hogy idegen lett a tér –
a korrupt idő lemarta a festéket
a falakról s az árnyékot adó fát is kivágták
mintha minden emlék merőleges lenne

OLÁH ANDRÁS (1959) költő, drámaíró. Mátészalkán él. Legutóbbi kötete: *Fagyponat alatt* (2020).

kényszeresen szembesülnie kell
a reflexek működésképtelen voltával
beharapja az ajkát elképzeli a színeket
harangláb alá gyúrt kérdőjelként várja
hogy feltámadjon a mogorva csatornafödém
csatakosan zilált hajjal baktat az őszi esőben
ruganyos járású vadkacsák
totyognak a szürkén hullámzó Körös felé
talán ha kitakarhatná a holtak szemét
kapna még egy esélyt
a körbekerített Szacs vay-szobor bőlint
– még időben vagyunk

rések az időn

nem bírja a szem a különbözőségeket
s már csak én látom az emlékekből
előhomályló képeket: a homokdomb alján
megbújó ligetet a borospincét a nádfedelet
a kemencét a szalmazsákot a telepes
rádiót a tisztaszobába beszökő
alkalmakat a térképpé simított
hímzéseket a múltat őrző furcsa szagot
ahol ritmusa volt minden napnak
a természet szabta az időt
s együtt hajladozott a kukoricaszárral
a napraforgókóróval a kakaskukorékolással
a vasárnapi húslevessel s ahol esténként
csikkek parázsló fénye mellett
sistergő hullámokon utaztatva szervírozta
a szabadnak hitt világ zamatát